

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 1st and 3d Thursday of every Month, at one shilling a Quarter, payable in advance.

சஞ்சிகை. ௮] துணுசக (௨௫). சித்திரை மீடு, திகதி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, April 15, 1841.

[No. 8.

வரலாறு

உதயதாரகைப் பத்திரத்தில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான விஷயம், பயிற்செய்கை, அரசாட்சி, மார்க்கம் முதலானவையெல்லாம், பிரதான புதிதச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சுக்கப்படும. இது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இங்கிலிஷ் பாஷையுமாக, எட்டுப் புறமுள்ளதாக எண்கால் மடித்த தாள் அல்ல ஒவ்வொரு மாதத்திலுமுதலாம் மூன்றாம் விபரமுள்ளும்கனிற் கித்தம் பண்ணப்படும.

இதின் விஷயம், பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பெண்க அல்லது வக. பெண்க சலி, அல்லது மூன்று மாதத்திற்கும் முன்னதாகக் கொடுத்திருக்கால் அப்பத்திரங்களின் விலை ஒரு சலிக்கு.

இதில் பத்திரப் பத்திரிகைக்குக் கையெழுத்து வைத்த மாதாந்த பணம் முன்னேற்றக் கொடுத்தவைத்த, மறு பெயருக்குச் செலவிட உரிய காரியகாரருக்கு இதின் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு, வக. பெண்க அல்லது உ. பணம். அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால் விலை, உ. பெண்க.

இருபதுக்குக் கையெழுத்து வைத்த வருஷத்தம் முன்னே கொடுத்தவைக்கும் காரியகாரருக்கு இதன் விலை பத்திரம் ஒன்றுக்கு உ. பெண்க, அல்லது அ. பெண்க சலி. மூன்று மாதத்திற்கு முன்னதாகக் கொடுத்திருந்தால், விலை ஆறு பெண்க.

தவார்தெலவை விட, காதிலும் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தாங்கள் அறிவிக்க வேண்டியவை உதய தாரகைப் பத்திரத்தினது முகாமட்காரருக்கு எழுதித் தவார்தெலவுகொடுத்தனுப்பவும்.

TERMS.

The MORNING STAR will be devoted to Education, Science, and general Literature, and to the dissemination of articles on Agriculture, Government, and Religion, with a brief summary of important News.

The PRICE of the Paper is two pence a number, or one shilling a quarter, payable in advance.

To Agents who subscribe for ten copies and pay in advance, the price is one and a half pence a number, or nine pence a quarter.

To those who subscribe for twenty copies and pay in advance, the price is one penny a number, or six pence a quarter.

N. B. Postage extra.

Persons who wish to act as AGENTS, may apply to the Publisher, at the American Mission Press, Maneply, Jaffna.

CORRESPONDENTS may send their Communications post paid addressed to "THE EDITORS OF THE MORNING STAR," Batticotta, Jaffna.

The following persons are authorized to act as Agents for the "Morning Star."

JAFFNAPATAM—Mr. C. F. GRENIER; CHUNDICOLY—M. J. POVIATASINGEM; POINT-PEDRO—A. HOLMES; CALPENTYN—J. WOODHULL; TRINCOMALIE—Rev. C. HOLE; COLOMBO—PHILIP CANJIMANADAN; KANDY—Rev. W. OAKLEY; MADURA—Rev. F. D. WARD; DINDIGUL—Rev. J. J. LAWRENCE; TANJORE—Rev. T. BROTHERTON; MADRAS—P. R. HUNT, Esq.

புத்தொழிவு —ப. காகசாபிச்சு

[BRIEF HISTORICAL VIEW OF INDIA.]

[Continued from page 54.]

இந்து தேசக் கரித்திரம்.—Vegetables.

இந்து தேசத்தின் பலவித விருக்கங்கள் உண்டு. வங்காளத்தின் தலைப்பட்டணமாகிய கல்குத்தாலில் உண்டான தாபா விருக்க தோட்டத்தின் பலவித மாக்கள் வருகின்றன. இவர்களை (Indian apple tree) தாழை (Wild pine apple tree) சம்புகாவல (Rose apple tree), செந்தாழை அல்லது அன்னதாழை (Pine apple tree), வண்டாழை (Wood apple tree), ஆத்தா மாம் அல்லது அ. வை கு (Custard-apple tree), சாமசித்தா மாம் (Bullock heart tree), சித்தா

மாம் (Shittah tree), உசோகு (Mast tree), தேக்கு (Teak tree), எருக்காவி (Ebony), எருவாலி (Oak tree), தேன்தோடை மாம் (Orange tree), செண்பக மரம் (Tchambaga tree), மாதனமரம் (Pomegranate tree), எலுமிச்சை மாம் (Lemon tree), சந்தனமரம் (Sandal tree), கொய்பாமரம் (Goava tree), மாமரம் (Mango tree), மேம்ப (Margosa), பப்பாய்மாம் (Papay tree), அப்பமரம் (Bread tree), கொம்மட்டை மாதனமரம் (Citron tree), தருந்தை மாம் (Carambolitee), ஜாமரம் (Jack tree), காவலமரம் (Gambian tree), கருமரம் (Arica tree), புளியம் (Tainarind tree), பனைமரம் (Palmyra tree), தென்னமாம் (Cocoanut tree), மூக்கில் மரம் (Bamboo tree), பிரப்ப மரம் Rattan tree), அன்னதாழை மரம் (Banana tree), பன்னீர் மாம் (Rose tree), புளியம் மரம் (Laurel tree), பேச்சு மாம் (Peach tree) வாதுமை மரம் (Almond tree), அத்தி மரம் (Fig tree), வாழை மரம், மாவிலக்கை, பூவாக (Tulip), ஆலமரம், அரசமரம், இத்தி மரம் முதலிய மர வகைகள் இந்த தேசத்தின் பற்பல இடங்களில் வருகின்றன. இராசமந்திரி (Rajahmundry), கட்டப்பை (Cuddapah), குளு (Chunar), முதலிய இடங்களிலே மிகுதியாய் உண்டாகின்றன. அத்தி மரம் இந்த தேசத்தின் பல இடங்களில் உண்டாகின்றன. அத்திப் பழங்கள் விலையும் உருகியுமாய் இருந்தும் ஐரோப்பாக்களடத்தின் தென் பகுதிகளில் உள்ள பழங்களுக்கு இழிப்பு. அத்தி மரத்தில் (கசு) வகை உண்டு. இவைகள் கல குத்தாலில் உள்ள தாபாலுக்குத் தோட்டுடில் வருகின்றன. அன்னதாழை மரம் இந்த தேசத்தின் சில காட்டுப் பழங்களில் உண்டாகின்றன. அந் பழத்தைச் சன்னப்பாகிலும், உணர்திரும், பிராமணர் குருக்களும் புரித்தவருகிறார்கள். அன்னதாழையிலே ஓர் விதம் இலக்கைத் திவலும் உண்டு. கீழ்க்காத்தாடி யுச்சாரலங்களில் ஒருவதக் கரிய போளச் செடிகள் (American aloes) வருகின்றன. இவைகளில் ஒன்பது வகை உண்டு. இச் செடிகளில் நூற்று—ரிய போளென்தும் வர்சனத் தபிலம் வகைத்தது வகை உண்டு. வெள்ளப் போளமும் (Myroh) இதிலுள் இடம். அப்பமரம் கருகூட்டத்தின் மலையிழுத்த காடுகளில் உண்டாகின்றன. இவ் ஓர் வகை கக்கையாற்றல் காரியோய்களில் உண் தகை சிலங்களிலும் உண்டாகின்றன. வட இந்த தேசத்தின் பல இடங்களிலே ஐரோப்பாக்களடத்தின் கவிருக்கங்களாய் Pear, Plum, Mulberry Strawberry, Apricot Walnut முதலியவைகளும் வாதுமைப் பழம் தேர்ச்சும பழம் (Dates) எப்பவைகளும் மிகுதியாய் உண்டு. மாம் பழம் இந்த தேசத்தின் உள்ள எல்லாக்களினிலும் மெத்த உருகி உண்டாகும் முக்கியமுமான பதார்த்தம். அது இந்த தேசத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மிகுந்திருக்கும். மாவிலக்கைப் பிராமணர் சடங்கு முறைகளும் மற்ற மரக்காலில் கைவெத்தியம் முதலியவைகளுக்கு வழங்கி வருவார்கள். அதுவும்லாய் சனங்கள் திருவிழா முதலிய பெருநாட்கள் வரும்பொழுத்க்கச் செருவிதிகளில் மாவிலக்கையினுத்தோரணம் கட்டித் தருவார்கள். அமையும் வீடுகிற பிராகருக்குத் திவி முதலிய சடங்குகள் கட்டும் பெருது பிராமணர் மாவிலக்கை ஒரம் முதலிய சடங்கு முறைகளிலும் வழங்கி வருவார்கள். வங்காளத்தின் உள்ள சிலவந்து என்னும் ஊரில் (Sylhet) தேன்தோடை மரக்கள் மிகுதி. ஆவுக்கர்கள் காட்டுப்பறிகளிலும் ஆரவ்கொத்து, மாழவம் முதலிய தேசங்களிலும் முத்திரிகைச் செடிகள் மிகுதியாய் உண்டு. பழங்குறும் பெத்தத் தித்திப்பாய் வருக்கும். கொஞ்சகாண்கு முன் மேம்ப விதம் உண்டாக்கப்பட்டு வருகின்றன. பரந்தாழை மரம் இந்த தேசத்தின் தென் பகுதிகளில் சில நிலங்களிலும் உண்டு. அதின் கவி மெத்தச் சிலப்பாய் வருக்கும். அக் கவிச் மரத்தின் ஒவ்வொரு வகையிலும் காய்த்தத் தாங்கும். அவ்விதமாகவே பலாப் பழங்களும் காய்த்தருக்கும். ஆனாலும் பலாப் பழங்களில் கிறம் பச்சையையும் மேற் தோல முன்புப் போற் உரம்மையையும் இரக்கும். வாதுமை மரம் தென் பகுதிகளிலும் கருகூட்டத்திலும் கரைத் தேசங்களாகிய தாய்கம்பாடி, புதுச்சேரி, சதுரை (Sadras) சென்னப்பட்டணம் முதலிய இடங்களிலும் தஞ்சை கசரம் (Tanjore) திரிசு

ரபுரம் (Trichinopoly) என்னும் தேசங்களிலும் உண்டு இத் தேசங்களில் உள்ளவர்கள் இம் மரத்தை அம்மந்தி மரமெனச் சொல்வார்கள். இம் மரத்தை, மரமிகுந்தவர்களிற் பூத்துப், பஞ்சுவி மாதத்திற்குள்ளே கொடுக்கிறது. அதிசு பூக்கள் வெண்மையாயும் மரம் (உரு) அடி உயரமாயும் வளருகின்றது. சில இடங்களில் முப்பதடி உயரத்துக்கு வளருவதும் உண்டு. பேரிச்சு மரம் யாதொரு கோணம் இல்லாமல் சிறுதிட்டமாய் (ஈ) அடி உயரத்துக்கு வளருகின்றது. சிறப்பான மரங்களில் இதுவும் ஒன்று. பேரிச்சின் அடிமரம் மற்ற மரங்களைப் போல வயிரமுண்டல்ல. மரத்துக்குள்ளே மெல்லிய குருத்துக்கள் எழும்பி இருக்கும். மரப்பட்டை மெத்த முரண்ப் இருக்கும். இப் பட்டையில் இலைகள் சேர்ந்திருப்பதால் இவ்விலைகளைப் பிடுங்குவது சற்றே வலுத்தமாய் இருக்கும். அவ்விலைகள் பழுக்கிற காலத்தில் (அ) அடி நீளத்துக்கு வளர்ந்திருக்கும். இலைகள் மெத்த விசாலமாய் இருப்பதால் ஒரு வீடு வேய்வதற்கு மூன்றிலுபோதும்.

பேரிச்சம் பழங்கள் இலைகளுக்குக் கீழாக ஒருமிக்கக் காய்த்துத் தூக்கும். பேரிச்ச மரம் இந்து தேசத்தில் உள்ளது போல எகிப்து, அராபியா, பாசிக முதலிய தேசங்களிலும் உண்டு. இத் தேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அதிசு பழம் முக்கியமான துணுப் இருக்கின்றது. ஏனென்றால் இத் தேசங்களிலும் பேரிச்சம் பழங்கள் மிகுதியாய்க் காய்த்திருக்கும். இம் மரம் வயிற்றியத்தோடொத்த காரியத்துக்கும் இலைகள் வெகு பிரயோசனமுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. ஊசிற் சனங்கள் இவ்விலைகளைப் பாய்கள், கட்டில்கள், சாக்குகள், விளக்குமாய் முதலிய தனபாடங்களைச் செய்வார்கள். மரக்கொம்புகளைத் தறித்துக் கூடுமுதலியவற்றைக் கட்டுவதும் அவ்லாமல் வேலியடைத்துக் கொள்வார்கள். காரிலூர் கயிறு முதலியவைகளைத் திறித்துக்கொள்வார்கள். அரசி தேசத்தின் ஒட்டகங்களுக்குப் பேரிச்சம் பழஞ் சாப்பாடாய் இருக்கின்றது. பேரிச்சம் பழத்தில் இருந்து வடிக்கிற ஒருவிதச் சாற்றைச் சாராயமாக்குவார்கள். மரம் விரகுக்குக் கூடும. பேரிச்சின் அடிமரத்துக்கு இருக்கிற ஒரு வித பதார்த்தத்தைச் சனங்கள் போசனமாக வைத்துக்கொள்வார்கள். பேரிச்சமரம் வைத்து முப்பது வருடத்தின் பின் மிகவுய்க் தியாய் வளர்ந்து (ஈ) வருடம் மட்டும் கிற்கும். இம் மரம் பட்டுப் போவதற்கு முன்னே (ஊ) பவுன் சிறையுள்ள பழங்களைக்கொடுக்கும். (ஈ) வயதானபின் பட்டு உட்கிவியுக்குபோம். அதிசு உயர்ச்சியைப் பற்றி விவிய ஆகமத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இம் மரத்தின் வேர் வெகு தூரத்துக்குப் பட்டர்த்தோடும் கிடக்கும். திசைநிசனம் உரைத்தவராகிய தேபோரான் எப்பிராயிம் மலைத் தேசமாகிய ராமாபட்டணத்திற்கும் பெத்தேலுக்கும் ஊடே உள்ள பேரிச்சமரத்தின் கீழே குடியிருந்தானென்று விவிய ஆகமத்தில் (Judges 4; 5.) இம்மரத்தின் வேரிலுந்து விசாலத்தைத் தெவிடாப் காட்டியிருக்கின்றது. காட்டில் வளருகிற மற்ற மரங்களைப் பார்க்க இப் பேரிச்சமரம் எப்பொழுதுத் தண்ணீரை வேண்டியிருக்கும். தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் மரம் வாடிப்போம். விவிய ஆகமத்திலேரிடத்திலே பன்னிரண்டு கிணற்றருகாக எழுபது பேரிச்சமரங்கள் கின்றதாக (Exodus 15; 27) அறிவினோம். பேரிச்சமரங்கள் ஒப்புரவானவைகளாயும்; வளர்த்திபுள்ளவைகளாயும், காட்டிட இருக்கிறதாயும், எப்பொழுதுஞ் செழிப்பும் பசுமையுமாய் இருக்கிறதாயும் அதிசு இலைகளும் உருவமுஞ் சூரிய கிரணங்களைப் போற் பிரகாசிக்குதலைப் பற்றியுஞ் சுபாவ கிடங்களுக்குட் செற்பாயும் பிரகாசமாய்த் தேவனுடைய தன்மையைக் காட்டுகிறதாகவும் ஒருவர் எழுதுகிறார். ஆகையால் முற்காலத்தினுள்ளோரோ இம்மரத்தின் சாயலாகத் தங்கத்தோலையங்களிலுஞ், கவர்களிலுஞ் கித்திரித்திருந்தார்கள். (Ezekiel 41; 18-27) இதன் இலைகளைக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அஞ்ஞானிகளும் பெற்றியின் அடையாளங்களாகக் கொண்டிருந்தார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சத்துருக்களைச் சயங்கொண்டபொருளும்பொழுது இக்கிணையையும் கைகளிற் கொண்டபோவார்கள். பெற்றியான பொழுது தாங்கள் அடைந்த சயத்தைப், தாங்கள் கத்தாவால் அடைந்த பலனையும், மரணத்தையும், பாவத்தையும் சயங்கொண்டவராகிய தேவனுடையப் பற்றி கிணையுடையபடியாகவும் இக்கொப்புகளை உயர்த்திக்கொண்டபோவார்கள். வலுதேரத்திலே சாலோமோனிராசாவாற்குட்டப்பட்ட ஒரு பட்டணம் உண்டு. அதைச் சூழப் பேரிச்சமரங்கள் கிறைந்திருந்தபடியால் அப்பட்டணத்திற்கு பல்பிராவென்று (Palmyra) பெர்.

[இன்னும் வரும்.]

கூட்டுப்பவர் செய்திரபஞ்ச நூல்.

[ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.]

முதற் பிரிவு—அ. அதிகாரம்.

விருக்கிவனுக்கும் விலங்கிவனுக்கும் உள்ள சாதாரணநிலை. க. விருக்கத்துக்கும் விலங்குக்கும் உள்ள வித்தி. சத்தைப் பார்த்தமாத் திரமே சொல்லக்கூடிய எழுவிய்த் தோன்றுகின்றது. குதிரையைப் பூங்குரைக்கொடாமாத் தையும் ஓரினமென்றும், அல்லது புலங்குபுறத்திபையும் ஓரினமென்றும் ஒருவனும் மயங்குசொல்லான். ஒரு பாக்லிலும் புலங்கு அல்லது ஒரு மெருகற்றாண்டும் வண்ணத்திப்பூச்சிபுமான அசைவதுக்களுக்குஞ் சேவ வல்துக்களுக்கும் உள்ள வித்தியும் அதிக எழிதாயித் தோன்றும்.

உ. சிலவஸ்துக்கள் விலங்கினமோ, விருக்கவினமோ நிரசவஸ்துவினமோவென்று அறிய அல்லது பெயரிடுக்கொள்ளக் கூடாதவைபாயும் உண்டுபட்டிருக்கின்றன. கொம்பு முருகைக்கல் விலங்கினமாயிருந்துத் தோற்றத்துக்கு விருக்கவினமாயும், பரிசத்துக்கு நிரசவஸ்துவினமாயும் இருக்கின்றது. கடற்கற்பார்களிற் பட்டவதான ஒருவகைப்பாசியாகிய கடற்பாஞ்சி முன் கருக்கவினத்திலே சேர்ந்ததாக எண்ணப்பட்டு வந்தாலு இப்பொழுது விலங்கினத்திலே கூடியதாகக் காணப்படுகின்றது.

ஈ. விருக்கமும் விலங்கும் தன் தன் சாதியில் இருந்தபிறக்கும். இயல்பில் எக இயற்கைகொண்டிருக்கின்றன. கருவாவிமரம் கருவாவிக்கொட்டையிலிருந்தும், வஸ்துக்குஞ்சு, வாத்து முட்டையிலிருந்தும் உண்டாவின்றன.

ச. சிலவிருக்கங்கள் கொம்பு வெட்டிவைக்க உண்டாகும். பிங்குக் கிழங்கைத் துண்டுபண்ணிவைத்தாலும் திண்டு துண்டும்பயிர்ப்படும். சில விலங்கினமும் துண்டுபட்டாலும் அத்துண்டிரண்டு சேலுக்கும். அட்டையுஞ் சிலவகைப் புழுக்களுந் துண்டுபட்டாலுந் துண்டிரண்டும் முழுச் சேலுளையிருக்கும்.

இ. மிருகங்கள் பெரும்பாலும் சிலசமம், சவசம், ஆகாபசாமென மூவகையாய்ப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயிர்வகைகளும் அந்தப் பிரிவுகளையுடையன. உடற்பாசி எப்பொழுதுத் தண்ணீருக்குள்ளே குப்பலாட்டி உண்டாகின்றது. உட்டண பூமிகளில் மணற்றரைமேல் பேரிற்றுவகைபானமாங்களுந் கரும்புவகைபான திசுளும் உண்டாகி கற்றைப்பருகச்செல்லுகிற பிரகாசகத் தங்கள் குருத்துக்களை மேலே எறிந்து வளருகின்றன. அவைகள் மாரிகாலங்களிற் கண்டுக்கிப்பட்டுப்போம். யாவதிலே அழகான புட்பங்களைப் பூக்கிறதாய் ஒருவகைப்பயிர் உண்டு, அதை வேரோடே பேர்த்துப் போட்டாலும் அது தழைத்து இலைவத்துப் புட்பிக்கும். அவ்ஜுவர்கள் அவைகளைத் தங்கள் வீட்டுத்தீர்திகளிற் பட்டுதுந் கயிற்றினுந் கட்டித் தூக்கிப் பலவரு

காலமாக அதின் அழகையும் வாசத்தையும் அனுபவிப்பார்கள்.

க. சிலமிருகங்கள் நீர்நாய், சேல் என்னுஞ் சாதிபா மட்சங்கள் முதலான பலவைப்பொல் நிலசரமாகவு சலசரமாகவும் இருக்கின்றன. பயிர் வருக்கங்களுக்குள்ளும் அப்படிப்பட்டவைகள் இருக்கின்றன. இரூஸ் என்னுஞ் சாதிப்பயிர்களும் நெற் பயிரும் தண்ணீர் மடியிருக்கிற போதுந் தண்ணீர் இவ்வாமல் சதகல் தரையாய் இருக்கிறபோதும் வளருகின்றன.

எ சில பயிர்கள் பசு முழுவதும் கண்டுங்கி இரவில் தெளிந்த செந்தளிப்பாய்க் காணப்படுகின்றன. அப்படியே ஆந்தை முதலான சில பட்சிகளும் சில பூசிகளுஞ் சில காட்டுமிருகங்களும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் பெரும்பாலும் பயிர்ச்சாலங்கள் விலங்குசாலங்கள் எல்லாம் இரவிலே கண்டுங்கிக் காலமேவிழிக்கின்றன.

அ. சில மணித்தியாலம் அல்லது சில நாட்களுக்குமாதிரி சேலித்து இறந்துபோகிற ஒருவகையான சேவசெந்துக்கள் உண்டு. அந்த வயதிலே சாகிற பயிர்களுஞ் சிலவண்டு. ஆட்டைப்பயிர்களுஞ் சேவ செந்துக்களில் மிகுதியானவைகளைப்போலச் சில மாதங்களாக மாதிரி சேலிக்கும். இராட்டைப் பயிர்களுங் கவாட்டுமுதலியவோட்டு மச்சங்களிற் பலவும் இரண்டுவருடமளவுக்குஞ் சேலிக்கும். கிரைச்சாதிபான ஓர்வகைப் பயிர்கள், பட்சிகள், மிருகங்கள், மச்சங்கள் முதலானவற்றிற் பல போலச் சில அதிகவயதுக்கும் சில கொஞ்ச வயதுக்கும் இருக்கின்றன. ஆகிலுஞ் சில பூமிகளும் மரங்களும் மனிதருடைய வயதளவுக்கு இருக்கும்.

க. சில மரங்கள் வயதறியக்கூடியதாக எந்த மிருகங்களிலும் அதிகநாளைக்கு இருக்கின்றன. ஒருவேளை பெரிய திமிங்கிலங்கள் அவ்வளவு வயதுக்கு இருக்கும். என்றாலும் நிச்சயம் அல்ல. சலப்பிரளயத்தக்கு முன் இருந்த மனிதர் ஆயிரம் வயதளவுக்கு இருந்தார்களென்று வேதாகமஞ் சொல்லுகிற பிரகாரமாக ஓந்த விருக்கங்களும் அவ்வளவு வயதுக்கு இருந்ததென்று நாங்கள் அறிபவையே உண்டிவது. சீரிய தேசத்திலுள்ள கல்பாகு என்ற பெரிய மரஞ் சிலவேளை ஆயிரம் வருடத்துக்கு மேற்படவும் நிற்கும்.

ய. இப்படியே விலங்கு சாதிகள், விருக்க சாதிகளின திறங்கைக்கொத்ததாகச் சேவ நிலயானது அவ்வளவுதேயப்படத்தக்க பிரகாரமாப்ச் செறிந்திருக்கிறதென்றதாகக்காண்கிறோம். இவ்வியற்கையிலே நாம் சோதித்து அறிபக் கூடிய ஏகபோங்கு, விவேகமும் தன்மையும் உடையவாகிய ஒரே சிட்டிகராத் சகலமும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை நமக்கு உறுதிப்படுத்துகின்றது. அந்தச் சிருட்டிகர் எவ்வகையான நிரசசாதி, விருக்க சாதி, விலங்குசாதிக்கும் ஏக இயற்கையையுஞ் செழிப்பையும் பூரணத்தையும் உண்டாக்கத்தக்க ஒழுங்கான செயலை நடப்பிக்கக்கூடிய தெனியுஞ் சிறப்புமான இ

யற்கைப் பிரமாணங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

யக. உருவந்ர சடபதார்த்தமானது வடிவப்படும் பொழுதும், அவ்வடிவத்தின் பின் பரிசுமடையும் பொழுதும், அப்பரிசுத்தின் பின் புத்தியுடையும் பொழுதும், அவ்வியற்கைப் பிரமாணம் இன்னதென்கிறதை நாம் அவைகளிலே காண்கிறோம். எப்படியென்கில் முதன் முதற் பிருதுவித்தானையும் பின்பு பரிங்குருபும், பின்பு பயிரும், பின்பு மாமிசதேகமுங் கடைசியாக மிருக சேவனும் அதற்கப்பால் மனிதனுமென்று இவைகளைக் காண்கிறோம். இவை மட்டுமோ? அல்ல, இதற்கப்பாலும் நாம் காணக்கூடியதாக வேதாகமம் போதிக்கின்றது. சரீரமானது தனது மூல பூதியங்களாகிய அணுக்களாய்ப் பிரிந்துபோனதின் பின்னும் அழிவற்றதாகிய மனஞ் சேலிக்குமென்றும் நமக்குக் கிடைத்தவாங்களைச் சரிபாவனசெய்து தேற்றி தன்மையானவைகளைக் கற்கவுஞ் செய்யவும் முயற்சிப்பட்டு வருவோமேயாகிற் பரமண்டலத்திலே இருக்கிற தேவதூதர்களிலும் மேன்மையுள்ளவர்களாய் இருப்போமென்றும் அவ்வசனமே நமக்குப் போதிக்கின்றது.

[The following article is the original of the foregoing.]

ABRIDGEMENT OF GOOD'S BOOK OF NATURE.

The general resemblance of vegetable and

PART I.] animal life. [CHAPTER. VIII.

1. At the first glance, it seems very easy to tell the difference between a vegetable and an animal. Nobody could mistake between a horse and a horse-chestnut tree, nor think grass and grasshoppers were just alike. And it seems still easier to tell the difference between things that have life, and things which have not; between gravel and grass, for instance, or a block of marble and a butterfly.

2. Yet there are things formed, which it is very difficult to name, and we hardly know, whether to call them animal, vegetable, or mineral. Coral is an animal substance; but it looks like a vegetable, and feels like a mineral. The sponge, a kind of moss that grows on rocks, in the sea, used to be thought a vegetable, but is now found to belong to the animal kingdom.

3. Plants and animals are alike in this, each kind is always produced by its own kind,—an oak always comes from an acorn, and a goose, you may be sure, has been hatched from the egg of a goose.

4. Some plants may be produced by slips; we can divide a pink root, and thus have two plants. There are also animals which will bear dividing, and live. The leech may be cut in two, and some kind of worms may be separated, and both parts will become perfect animals.

5. Animals are often divided into three kinds, those that live on the earth, in the water, and in the air. Plants do the same. There are sea-weeds in multitudes, that always live in the water; and in the hot climates, there are palms and canes growing out of the sandy soil, and throwing up their bright heads as if to drink the air. They will die in a wet season. There is another plant, the *epidendrum flos aeris*

ன்மையாகி மேலே ஏறிக்கொண்டபோன ஆவிபானது ஆதித்தன் பட்ட பிறகு குளிரையினாலே கனத்து மேலேயேயுவதற்குக் கா ட்கை அப்போதாததினாலே மறுபடியும் திவனுணாய்ச் சிந்தம்.

நடைதம்.

[Answer to the question on Nyadatham.]

முகாமைக்காரரே,

உங்கள் உதயதாரகை எம். சஞ்சிகை இளம். பக்கத்திற் குடவங் குலமென்னுஞ் செய்யுளுக்குத் தமிழ்ப் புலவராகிய வேதகிரிமுதலியார் எழுதிய உரையிலிருக்கும் குற்றக்கணங்களைக் காட்டுகின்றேன்.

அவ்வேதகிரிமுதலியார் தமதச்சுபீரதியில் மகிட்டுக் கடிக்கொண்மநகர் என்றிருக்க உங்கள் பத்திரத்தின்கண்ணேயெனும் மதிற் குழ் கடிக்கொண் மநகரென்று திருத்திப் பதவுரையிலதற்கு மதிலார் குழப்பட்டுக் காலங்கொண்ட மாலிந்தகரானது என்றதும்பண்ணிப் பின்னிலக்கணவுரையில் மதிற்குழ் என்பது மூன்றாம் வேற்றுமையுருத்தொகையென்றும், குழ் என்பதிறந்தகாலவினைத்தொகையென்றும் கூறியிருக்கின்றார். குழ் என்பது பெயரெச்சமேயன்றி வினையெச்சமல்ல; பெயரெச்சத் தொடர்வினைத்தொகையாகும் என்றி வினையெச்சத்தொடர்வினைத்தொகையாகாது. “காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்று குத்திரத்தானறிக.

வானகருருவுகாட்டியது போனம் என்று யிரித்து முற்றுப்பொருளாய்ந்ததும்பண்ணக்கூடியதாயிருக்க வானகருருவுகாட்டியதுபோல் என்று யிரித்து அதற்குத் தேவகரந்தன் வடிவைக் காட்டியதைப் போன்றிருந்தது என்றாரெனியுதிருக்கின்றது. கரென்றுமெனியாய்க்குப் பயனிலு அவர் யிரித்தெழுதியபடியச்செய்யுள்களில் இவ்வுருத்தாய்ந்தது என்று மறுபடியும் மதிற் குழ் என்பது மூன்றாம் வேற்றுமையுருத்தொகையென்றும், குழ் என்பது பெயரெச்சமேயன்றி வினையெச்சமல்ல; பெயரெச்சத் தொடர்வினைத்தொகையாகும் என்றி வினையெச்சத்தொடர்வினைத்தொகையாகாது. “காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்று குத்திரத்தானறிக.

கருவித்தலைப் பொங்குபேரகழி என்பதற்கு மாலிந்தகரமானட யாகவுடுத்து விளக்கும் அலைப்பொங்கும் பேரகழியானது என்ற குத்தம்பண்ணிப் பின்னிலக்கணவுரையில் உரித்தென்றும் வினையெச்சம் விளக்குமென்றும் வருவித்த சொல்லோடு முடிந்தது என்று சொல்லியிருக்கின்றார். சொற்களை இவ்வாறு வருவித்தருத்தம்பண்ணுதல் மிகவுடையது.

அச்சிழல் கதவிடாதகன்ற புடைகொணீர்போல்என்பதற்கு அவ் வானகரகிழை விட்டுவிடாதகன்றவிடத்திற் குழிந்த கீரைய்போன்றிருந்தது என்றதும்பண்ணியிருக்கின்றது. சிழல் கதவிடாதென்பது வேற்றுமைத் தொகையல்ல; அப்படியானால் சிழிந்தகதவிடாதென்றிருக்கவேண்டும் “வனவேற்றுமையிற்றடபுமல்வழி பயற்றே நெழவும் வலவரிமாமலி மேலிணையுமிடைவரினியல்பு மாகுமிருவழியானுமென்ப” என்பது கண்ணாலதலாலென்க. அங்ஙனமச்சிழற் கதவிடாதென்று திருத்தி யவ்வுருத்தம்பண்ணினால், கொளலென்று குழ்தலுக்குக் கதவுதலென்று வட்டுவிதற்கும பெயரில்லாமையால் அதுவும் பொருத்தாது.

ஆகையால் அக்குடவங்குலமென்னுஞ் செய்யுளுக்கென்னுயின் மாத்நிரஞ் சுருக்கையுரையெழுதுகின்றேன்.

[நடைதம் நகரப்படலம்.]

சுவீத்துறை.

குடவங்குலம் வயிறுநீர்மணிகொழிக்கு
டலில் வானகருருவுகாட்டியதுபோனம் மதில் குழ்
கடிக்கொண்மநகர்சுபீரதியில் மகிட்டுக் கடிக்கொண்மநகர்
புடைகொணீரகருவித்தலைப்பொங்குபேரகழி.

இதனது பதப்பொருள்.—மதில்குழ் கடிக்கொண் மநகர்—மதில்குழிற் சிறப்பையுடைய மகத்துவமான மாலிந்த கரமானது—குடவங்குலம் வயிறுநீர்மணிகொழிக்குடலில் வானகருருவுகாட்டியதுபோனம்—குடம்பொதுஞ் சுண்ணக்கலிற்றினைத்தென்றதும்பண்ணிப் பின்னிலக்கணவுரையில் மதிற் குழ் என்பது மூன்றாம் வேற்றுமையுருத்தொகையென்றும், குழ் என்பது பெயரெச்சமேயன்றி வினையெச்சமல்ல; பெயரெச்சத் தொடர்வினைத்தொகையாகும் என்றி வினையெச்சத்தொடர்வினைத்தொகையாகாது. “காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்று குத்திரத்தானறிக.

செய்யுமென்றும் வாய்பாட்டு முற்றச் சொல்லாகிய பொருள்

என்றது உகரங்கெட சிந்தலகரம் “வனவேற்றுமையிற்றடபுமல்வழி பயற்றே நெழவும் வலவரிமாமலி மேலிணையுமிடைவரினியல்பு மாகுமிருவழியானுமென்ப” என்பது கண்ணாலதலாலென்க. அங்ஙனமச்சிழற் கதவிடாதென்று திருத்தி யவ்வுருத்தம்பண்ணினால், கொளலென்று குழ்தலுக்குக் கதவுதலென்று வட்டுவிதற்கும பெயரில்லாமையால் அதுவும் பொருத்தாது.

[Brief notice of Koomarra Gooroo-parra Tampodan.]

முகாமைக்காரரே,

உங்களுடைய உதயதாரகைப்பத்திரங்களை என் வாசித்தல்—அதினமுற்பகுதியில் காணும் எழுதிக்கொள்பவர்கள் தங்களுடைய நிலைக்கவெண்டியதை உதயதாரகைப்பத்திரத்தினது முகாமைக்காரருக்கு எழுதி அறிவித்துக்கொள்ளலாமென்பதாய் காட்டப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்த்து, அப்பெயர்வினைத்தொகை ஒரு தாமதமான காரணத்தினாலிவ்வகையிலும் அதை நீக்க உங்கள் உதயதாரகைப்பத்திரத்தில் அச்சுப்பிப்பிரகென்று காத்திருக்கின்றேன். என் சொன்னபொருள் காரியம் குமரகுருபரதம்பிரானப்பற்றி

குமரகுருபரத்தம்பிரான் என்பவர் திருவெல்லையாட்டில் தம்பி வன்னியாற்றிற்குச் சமீபமான இலத்திரி வைகுண்டத்திற் பிறந்தது காலமாய் அந்த கைலத்திற் கோவிலுழியத்தில் ஏற்பட்டிருந்தார் அவர் சாதிப்பில்லை சைவ வேளாண். அவருடைய கற்றதார் இவ்வுருத்தம்பண்ணிப் பின்னிலக்கணவுரையில் மதிற் குழ் என்பது மூன்றாம் வேற்றுமையுருத்தொகையென்றும், குழ் என்பது பெயரெச்சமேயன்றி வினையெச்சமல்ல; பெயரெச்சத் தொடர்வினைத்தொகையாகும் என்றி வினையெச்சத்தொடர்வினைத்தொகையாகாது. “காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்று குத்திரத்தானறிக.

நபரதம்பிரான் பதினாறு பிரபத்தங்களை ஏற்படுத்தினார்; அதில் கீழ்க்கண்டவைகள் பரிபாடல். இவ்வாறு அவர் நேரிசைவே பாவாகப் பாடினார். இவ்விதசாரத்தில் அறம், பொருள், இன்பம், மலிவடைதல் என்னும் நான்கு விசேஷத்த காரியங்களைப் பற்றிச் சான்றியிருக்கிறார். அவருடைய வாசகம் தூய்மையுடன் சுத்தமாகியிருப்பதன்மையி, இடைக்கிடையே சமஸ்கிருதத்தையும் வருவித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய செய்யுளில் சிலவிலக்கிலே கருத்தையக்கமாபிடுக்கும்; இன்னும் சிலவிலக்கிலே உவமானித்துப் படியுமிருக்கிறது. அவர் செய்த கீழ்க்கண்டவையெல்லாம் அப்படியே அச்சுவதிற் திருவெவிலி காட்டினான் அம்பலவாணக்கவிராயரு முத்துத்தொடராமாயிச் சுவிராயரு, சென்னைச் சங்கத்திற் பிறபுக் காரியிருக்கிறார். அவருடைய செய்யுளில், இராமராம முத்துச்சுவாயி யென்பவர்களுக்கும் உதவியாபிருத்தார்தம். இச்செய்யுளில் இவ ண்தமியும், இவ்விதம் தமியென்பவர்கள் வித்தியாசமாய்க்காண டும். இவ்வகை ஆசிரியர் செய்த அலக்கில் தொல்காப்பியம், ணந்தி முள்வரற் செய்யப்பட்டு நன்றாக் காண்டுகையுடையு, ப்பொருள், புறப்பொருள், அலக்காரமென்பவையுடையு, காக்கை துர் செய்த காரிகையுள், திவாகரர் செய்த திவாகரமும், வீரமன் வன் செய்த கிண்டிருடாமணியும், அதிக முக்கியமான அலக்கை. வகையையுள் இவ்விதத்தைப்பற்றி வருகிற ஆகமங்கலாபு, தி யாயணமும், திருமுருகாட்டப்பாடல், கம்புருசெய்யப்பட்டதி மாயணமும், ஊச்சிசுவரர் தீபிப்பேரில் அதிவிராமன்பாடினை மென் னும பிரபத்தங்களை; மேற்சொல்லிய கடைதம், இராமா னம் என்னும் பிரதிகள் சமஸ்கிருத பாடலிலிருந்து தமிழில் மொ ட்பார்க்கப்பட்டது.

இவையெல்லாம் பின்னடிவனாட்டின் சங்கச் செய்யுள்களுமுன் அவையகக் கீழ்க்கண்டவெனச் சொல்வது. அதில் பதினெண்வகை க்கு.

காலடி நான்மணி நானூற் பதைத்தொகை
பாலகெடுகோவை பழமொழி மாநூல்
மல்கியவகையாடுகியோடெய்ன்பதாடல்
கைகிலையவாக் கீழ்க்கண்டது.

க. காலடியா உ. நான்மணிக்கடிகை, உ. இன்னாலிளாப்பாடு, ச. காலாடாடு, ரு. காலாடாடு, க. காலவாழிளாப்பாடு, ஈ. தவக்கி, ம. மட்டுத் தொகை உ. குறன், வக. திரிக்கெகம், மச. அக்கரகோ, வ. கி. பழமொழி, வக. கிளப்பஞ்சுமலம், வச. பழமொழிக்காடு, வ. ஏ. ஏலாடியென்னும பதினெண் சங்கச் செய்யுள்களும் மதுரை கவுச்சங்கப் பலகையில அரக்கேற்றப்பட்டன.

குமரகுருபரதம்பிரான் சடுத்யாக கோபினால் இவ்ந்தவராய் நடுவ தல் மரித்துவட்டார். அவர் உண்டாக்கின பதினாறு பிரபத்தங்களு லுக்காவதில் உதவ்கப்படுகின்றன. இப்படிக்கு,

ஓர் மாணுக்கன்.

பஞ்ச தந்திரக் கதை.

மித்திரபேத தந்திரம்.—இகம் பக்கத்தினின்றும்.

அப்பொழுது கரடகன் சொல்லுகிறது, ஆனாலும் சிங்கத்தினி ன்நின்றுச் சுமாய்ப் போ, உன்சு மன்னமுண்டாக்கட்டுமென்ப ரு, தமனன் அந்தச் சிங்கத் தனித்திருக்கிற சமயம் பார்த்துப் பாய்த் தண்டம்பண்ணிச் சுவாயி, உமக்கு இன்றைக்கு ஒரு பொல னாக்கு நேரிட்டது. அதை நான் அறிந்து கட்டையிலலாமல் வி ண்பம்பண்ணிக்கொள்ளலானேனென, சிங்கம் அதென்ன சொல் லான, தமனன் சொல்லுகிறது. உம்முடைய மித்திரகூபி சஞ்சி ரகன் உம்மிடத்திலே வகையாக் காண்பித்து உம்முடைய இராச் யத்தைப் பிழைக்கொண் டிச்சித்திருக்கிறது. இதை நீர் பொப் பையம் கிணத்துக் கோபித்தானும் அல்லது தன்குத்தானும் இரா னுக்கு ஒரு துன்பம் வரும்போது தன் கைத்தைப் பாராமல் இ ராணுக்கு சுவை உபாயங்களைப் போதித்துச் செய்யத் தக்க காரிய ன்கள் செய்யத்தல் மித்திரகூக்கு கீழ்த்தொழில், ஆகையால் உமக் கு இதைத்தேரிப்பித்தேனென்ப பகைவன் இதைக்கேட்டு ஆச்சரியப் பட்டுக் கும்மா இருத்தது. பின்னும் தமனன் அவனை கீழ்க்கியமாய் பிரதானியாக்கினார். அப்படியே இருக்கட்டும் என்கென்ன? ஆனாலும் இராசாவும் பிரதானியும் மாணாயிருந்தால் இராசாவிடமிருவரில் ஒருவன் விவான். மேலும் எப்பொழுது இராசா ஒருவனைப் பிர தானியாக்குகிறோ, அப்பொழுது அந்தப் பிரதானிக்குக் கர்வம் உ ண்டாகிறது. ஆகையால் அவன் கந்தராலும் இராச்சியவாசை யால் இராசாக்கைக் கொல்ல நிச்சித்திருன். ஆகையால், இப்படியு

பட்ட மந்திரியை வேரோடு கையவேண்டும். இவ்வாவிட்டால் அவ ளால் தீக்கு நேரிடும். இது தக்கக்குச் சொல்லவேண்டுமா? தாங்கள் எல்லாம் அறிந்திருக்கிறீர்கள். லோகத்திற் செல்வத்தை விரும்பாதவ ன் அருமைபெற்று இப்படி எல்லாஞ் சொல்லக் கேட்டுச் சிங்கம் க கைத்துச் சஞ்சிகையிடத்திலே எனக்கு இருக்கிற சிங்கம் போகா து. எனென்றால், மித்திரகன் அநேகம் அபியாயம் பண்ணினாலும் அனைப் பிரியமாகவே கிணக்கவேண்டுமென, தமனன் இதுதான் புத்திக்குத் தோஷம். இதனால் உமக்கு அபாயம் வரும். ஏனென்ற ல், யாதொருவன் சாதுக்கன் புத்தியைக் கொண்டவனாகட்டார் புத்தி யைக் கேட்கிறோ, அவன் மருந்து தின்னாத ரோகியைப் போல விபத்தை அடைவான். காதுக்கினிமையாயும் இதம்பண்ணுதாயு ம் இருக்கிற வசனத் துர்வபம். காதகனுடைய வசனஞ் செவிக்கினி மையாய் இருக்கும். ஆனாலும் அது கேட்கலாகாதென, சிங்கம் நான் அபயக்கொடுத்து இரட்சித்தவன் எனக்குத் தரோகம்பண்ண வானு! என்னபேசுப்பேசுகிறாய்? டோவென, மறுபடி தமனன் து ட்டான்கு குணம்மா துமா? நாயின் வாலைக் குணக்கெடுக்கலாமா? எட் டுமரத்துக்கு அமுதம் வார்த்துவனர்த்தானும் அதற்குத் தித்திப்பு உண்டாகுமா? ஆகையார் தாங்கள் கோமாலிருக்க இந்த விர்த்தா த்தத்தைச் சொன்னேன். ஏனென்றால், பிறர்க்கு இதம்பண்ணு வது சாதுக்கு முக்கியதரம். இனிமேல் என்மேற் குற்றமில்ல. யா தொரு சமயத்தில் இராசா பாமரர்களுடைய புத்தியைக் கேட்டுச் சங்கடப்படும் பொழுது காரியசாரர்மேற் குற்றஞ் சுமத்துகிறான். ஆதலால் நான் சொன்னேனென்று இப்படிச் சொல்லிச் சுமமாலிரு த்தது. அப்பொழுது சிங்கன் சொல்லுகிறது. இதை நான் சஞ்சி கையுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென, தமனன் அவனுக்கு இதைச் சொன்னால் அவன் சாச்சிரைதப்பட்டு வேறொரு உபாயத்தினுற் பொ ல்லாக்கு தேடுவான். ஆகையால் இதை அதுதான் சொல்லாதிருப் பது யோக்கியம் ஏனென்றால் இராசாவின் மந்திராலோசனை இரகசிய மாயிருக்கவேண்டுமென, இதைக்கேட்டு மறுபடி சிங்கம் அந்தச் ச ஞ்சிகையின் விசேஷப்பட்டு என்னசெய்யமாட்டுவான் அவன் சாம ர்த்தியம் எவ்வளவு என்று சொல்ல கரி அவன் நாம் அறியமாட்டுமோ, அவன் பராச்சிரமமுஞ் சுபாலமும் கைக்கெடுப்பதற் றெரியும்? ஒருவன் குணத்தை அறிபரமற் கேட்கலாகாதது. சேர்த்தால் ஒரு சி ங்கப்பேன் மூட்டுப்பூச்சியைச் சொத்து காசமடைந்தார் பொலாரு மெனச் சிங்கம் அதெப்படிச் சொல்லுவனத் தமனன் சொல்லுகிறது. (இன்னும் வரும்.)

PANCHA-TANTRA-KATEI.

[A Translation &c.—Continued from page 59.]

Then Karadakan said to Tamanakan, "Go then to the Lion, and may your enterprise be successful."

Accordingly, Tamanakan taking an opportunity when the Lion was alone went unto him, and having made his obeisance thus addressed him:

"My Lord, I am aware of an evil that will befall thee to-day; but how can I mention it without your Majesty's permission."

"Speak," said the Lion, "and tell me what it is."

Tamanakan replied, "Sanjevakan, pretending great friendship for your Majesty, is planning secretly to usurp thy kingdom. Though your Majesty should doubt my word, and though I may suffer your displeasure and even be punished; yet as it is the duty of ministers to give warning of approaching danger and to offer counsel and persuasion in seasons of extremity, not regarding their own risk—so I have informed thee of this."

The Lion on hearing this was filled with astonishment, and remained silent. Tamanakan then proceeded: "Though Sanjevakan has been advanced to be thy principal minister, yet this does not affect me; but it should be remem bered, that when the king and the minister are come to be equals, the goddess Luckshemy, (who presides over kingdoms) cannot bestow her favor upon both. Moreover, does not your Majesty know that when a man is raised to be prime-minister of the kingdom he will certainly be proud and ambitious of power. Therefore it is that Sanjevakan to gratify his ambition to possess the kingdom, is seeking to destroy the king. Such ministers are not worthy to live, but should be extirpated; otherwise what evils will they not produce? But these things need not be mentioned to thee—thou knowest them all. Where shall we find a man who does not desire wealth?"

The Lion, on hearing this laughed, and said, "The friendship I have for Sanjevakan will not cease, for although much injustice may be done by friends, it is to be interpreted as done by mistake or for friendly purposes."

Tamanakan replied,—"This is indeed short-sighted wisdom, by which many dangers may arise. He who regards the counsel of the wicked rather than that of the good will subject himself to injury, as the sick man who refuses proper remedies. Flattering words are vain. Even the words of a murderer

may gratify the ear, but they should not be listened to."

The Lion on hearing this said, "Will one whom I have protected and saved, be guilty of treachery? What words are those which you speak! Go from my presence."

Tamanakan replied, "Can the disposition of the wicked be changed? Can the curled tail of a dog be made straight? Can the Etty tree* produce sweetness even though it be watered with nectar? Such being the case, I have unsolicited, related these facts. It is essential to a virtuous man that he do good to others. I have now discharged my duty. If the king is brought into difficulty by listening to evil counsellors, let me not be blamed for not having given him timely warning."

Having said this he sat in silence.

Then the Lion said—"I must tell Sanjevakan of this."

Tamanakan replied—"If he be informed of this, he will devise other means to injure thee. Therefore it is wiser to keep it from him. Besides the council of the king and his ministers ought not to be divulged."

On hearing this, the Lion said, "Supposing Sanjevakan is displeased, what injury will be done? What capacity does he possess?"

To which the Jackal replied, "I do not know. How should his capacity and his character be known to me? It is dangerous to take one into company of whose disposition we are ignorant. If we do this we shall fare as the white Louse which took a Bug into its company and was destroyed."

"How was the Louse destroyed by keeping company with the Bug?" demanded the Lion.

To which Tamanakan related thus:

[To be continued.]

ஓரு வகை—A Parable.

சாலோமோன் என்னும் நாமமுள்ள ஓர் வாலிபன் வசந்த காலத்தில் ஒரு நாள் இராசாவாகிய தனது பிதாவின் தோட்டத்திற் போய் உளுக்கார்த்து தலை குனிந்து மிகுந்த தியானத்தில் இருந்த பொழுது, அவனுடைய குருவாகிய நாத்தான் என்பவர் அவ்விடத்தில் வந்து, சாலோமோனே, நீ மரத்தின் கீழ் இருந்து இவ்வளவு கவனமாய் எதைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறாயென்று கேட்க, அவ்வாலிபன் நிமிர்ந்து பார்த்துப் போதாரே, தான் ஓர் அதிசயத்தைக் காணவிரும்புகிறேன் என்றான். அப்பொழுது நாத்தான் என்பவர் நானும் வாலிபனாய் இருந்த காலத்தில் அவ் விருப்பமுள்ளவனாகவே இருந்தேனென்று புண்ணகைகொண்டு சொல்ல, உடனே மேற் சொல்லிய இராச குமான் உமது விருப்பம் என்றேனாந்தீர்ந்ததோவென்று ஆவலுடனே விசாரித்தான். அப்பொழுது நாத்தான் ஒரு தேவ தொண்டன் தன் கையில் ஓர் மாதாளம் வித்தைக் கொண்டு என்னிடத்தில் வந்து என்னை நோக்கி, இதோ ஓவ் வித்தில் இருந்து பெரிப விருட்சம் உண்டாகும், காண்பாயாகவென்று சொல்லித் தரையில் ஓர் குழியைக் கிண்டி அதில் அதைப் புதைக்கவும், நிலம் வெடித் திரண்டு முளைகள் தோன்றிப் பின்பு அவை வட்டித்துப் பட்டை வைத்த ஓர் கன்றிச் சடைத்து ஓங்கி வளர்ந்த பொழுது, மேற் சொல்லிய தேவ தொண்டன் என்னுடனே இன்றுங் கவனமாய் பாடுவாறு சொல்ல, தான் மனா சாக்கிரதையாய்ப் பார்த்தேன். அப்பொழுது பொண்ணினாற் செய்த விருட்ச விளக்கின் கிளைகளைப் போலும் எழுகொப்புகள் மாத்தில்த் தோன்றின. அதைபுல் கண்டு ஆச்சரியமடைந்து நின்றேன். ஆனாலும் அந்த தேவ தொண்டன் திரும்பவும் என்னை நோக்கி இப்பொழுது புதிய உற்பத்தியான அதிசயம் தோன்றும். ஆகையார் கவனமாய்ப்

பாடுவாறு சொல்லிக் கிட்ட இருந்த வாலிபனேனது கைகளைத் தண்ணீரை அள்ளி மேற் சொல்லுகொப்புளில் முக்கார்த்தெளித்தான். உடனே அவசிய இலாக் திறைத்து விசாலமாய் நிழலிட்டு இன்பநீரங்களை வீசின. இவ்வளவு இனிபகர்தமும் குன்றின் நிழலும் எங்கிருந்து உண்டாயிற்றோ என்று ஓர் ரிபத்துடனே கேட்டேன். அவர் என்னுடனே பசிய ஓலைகளுக்குள்ளே சிலந்த புட்பங்குள்தோள் போரளவாய் இருப்பதை நீ காணவில்லையா வென்றீர். நானோ அவற்றைக் கண்ட மாத் திரமே உண்டா ஆச்சரியத்தைச் சொல்ல முன்னமே சிறுதென்றல் மரத்தில் வீசினதினால் அதில் இருந்த புட்பங்குள்துபத்தில் இருந்து உறைந்த பனிக் கட்டிகள் தரைமீது விழுவது போலச் சொரிந்தன. உடனே இலாகைக்குள்ளே சிலந்த மாதானங் கனி முற்றாலத்தில் ஆற்ற நாட்டின் கோவில் இருந்த குலைகளைப் போல மிடிபாரளமான குலைகளாகத் துங்கின. தான் அதைக் கண்ட சொல்லிமுடியாத ஆச்சரியம் அடைந்து நிற்கத் தொடண்டன் என்னை விட்டு அப்புறம் போனான் தவருத்தமானங்களை நாத்தானென்பவர் சொல்லி முத்தாரீ. பின்பு சாலோமோன் தாத்தானே நோக்கி இந்த ஆச்சரியமான காட்சினின் தோற்றத்திற்குக் காரணம் இருந்த அத்தேவ தொண்டன் எங்கே, அவர் நாமம் என்ன? அவர் இன்னஞ் சுகமேதான் இருக்காராவென்று விசாரித்தான். தாத்தான் அதற்கு உத்தரமாகத் தரக் குச்சுச் சொன்ன ஓர் சொற்பனமேயல்லாமல் மற்றபடிபல்ல என்றார். உடனே சாலோமோன் மிகுந்த சுகம் அடைந்து நீர் எனக்கு இவ்விதமான பொய்ச்சுச் சொன்னதேது. நாத்தானோ நான் சொன்ன பொய்பல்ல அதற்குத் திட்டாந்தமாக, நீர் இராசாவாகிய உனது பிதாவின் தோட்டத்திற் போய் காண்பாயாக. அல்லாமலும் புட்பித்துக் காப்த்துத் தருவது மாதானுக்கும் மற்றெந்த மாங்களுக்கும் இல்பாய் இருக்கின்றதல்லவாவென்றான். சாலோமோன் நீர் சொன்னது உண்மைபென்றே எவர்களுமே அறியர். ஆனாலும் ஓவ்விடப்பு மற்ற மாங்களை உண்டாக்கிதான் அவ்வளவாறுதலாகத் தோற்றுக்கின்றதே குண். பின்பு நாத்தான் அவனை நோக்கி மெய்தான், குறிலும் அவ்வளவாறுதலாய்த் தோற்றுவித்தாலே சம்பலித் தெய்வீகச் சபலுக்கேதாவினார் தாழ்ச்சி உண்ட! அவ்வொரே முகாந்தரத்தைக்கொண்டே அதற் சம்பலித்தது மென்மேலுந் தெய்வீகம் உடைத்தென்று சொல்வேன். தேவனையும் அவருடைய கிரியைகளையும் பற்றிச் சாக்கிரதையாய் ஆராய்ந்தறிந்தால் மனிதர் காணாற்ற தோன்றும் அந் சபலங்களைக் காணும் விருப்பத்திவிட்டு நம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பதார்த்தங்கள் அந்தத்திலுஞ் சம்பலிக்கின்ற சருவத்திற்கும் வல்ல தேவருடைய கிரியைகளைக் காண விரும்புவாய் என்றார்.

* A poisonous tree.

SUPPLEMENT TO THE உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சுதிகை. ௮.] துஅாசக ௩௩). சித்திரை மீ, திகதி. வியாழக்கிழமை.

Thursday, April 15, 1841.

[No. 8.]

சாத்வேற்றுமை நிவிர்த்தி.

[Renunciation of Caste.]

திவேற்றுமையைக் குறித்து இயாழ்ப்பாணத்திலும், மதுரைபுது
சென்னப்பட்டத்திலுள்ள அமேரிக்கன் திருச்சபையினுள்ள இ
திலைதவர்களுக்கு ஓர் உத்தம போதகர் சொல்லும் புத்திகள். —

பிரியமானவர்களே,
நீங்கள் சாத்வேற்றுமை பாராட்டப்படாதென்று கான் உங்களு
எச்சரிக்கும் புத்திகளைப்பற்றி நீங்கள் கலக்கடையாதபடிக்கும்
காட்டும் வசனங்களை நீங்கள் மோசமாய் எண்ணிக்கொள்ளாத
படிக்குறி சில கியாயங்களை கான் உங்களுக்குப் பட்சமாய் எழுதி
றிவிக்கிறேன்.

பராபரன் ஒரு இரத்தத்தில் இருந்து மனிதர்களாகிய கம்மெல்லா
யுள் தோன்றப்பண்ணியிருக்கக்கிறிஸ்துமாரக்கம் பிரபலியப்பட்டு
ருக்கிற எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள திருச்சபையாருக்கு ஆதிமுற்கொ
டு அறிவிக்கப்பட்டு வருகிற சத்திய உபதேசங்களுக்கு விரோதமா
க் சாதிபெதருசெய்து கிறிஸ்தவர்களில் சிலரைப் பறைபரென்று
, சிலரை காவலென்றும், அசத்தமுள்ளவர்களை அகத்துவிட்டு
அதை கிணைத்துப்போட்டு சபை ஒழுக்கை மீறினதன் உ
ண்மையானே நீங்கள் உயர்குலத்தவரெனச் சொல்வது தருமோ!
தாவுக்குப் புத்திரர்களுக்கும், குமாரனுக்குச் சேஷர்களுக்கும், பரிசுத்தாவிக்
த் தேவராலயமுறாய் இருப்போமென்று உடம்புக்கைப்பண்ணிக்
காடுத்திருக்கிற என்செசு சகோதரராகிய திருச் சபையாரே,
புலோகத்தோற்றமுதலிலே பராபரனான ஆணும் பெண்ணுமாக
கிருட்டிக்கப்பட்ட ஆதாம் ஏவாவின் வயிச்சுத்தாராகிய மனிதசா
களுக்குப் சாத்தானாகிய பசாக ஆதிமுதலாய் பேதத்தை துவித்
தத் தன்னுடைய அடியைகளாகிய அந்தப் பொல்லாத மனிதர்க
ளே சாதிக்கக்கொண்ட உண்டுபண்ணி இருக்கிறதிலே, உலகத்திற்
ல இடங்கனிலே காங்கு சாதிக்கென்றும், பதினெட்டுச் சாதிகள்
என்றுச், தொண்ணூற்றாய் சாதிக்கென்றும், தாற்றெட்டுச் சாதிக
ளென்றும், கீழ்சாதி, மேல்சாதி, உயர்குலத்தார், இழிகுலத்தாரா
யென்று, குத்திரார், பறையார், பன்னர், காவர், சாக்கு, துரும்பார்,
முக்குவர், கிசியாரென்றும் பேதங்கள் ஆதிமுதற் பராபரனான வி
சிக்கப்பட்ட சத்திய வேதாகமத்திற்கு அடாததாயும், மனிதருடைய
ஆத்தம இலாபத்திற்கு, தேவ சவுக்கியத்திற்கு, கயாதினத்தி
ற்கும், கெடுதலாய் இருக்கிறதென்றதற்கு கொள்வீர்களாக. மனித
ர்களுக்குள்ளே கபாலவலையை, சேவகியை, வழுக்கை, காலச் தே
செமென் இவைமுதலானவைகளும், மன விஷயம், குணவிஷயம், தே
வவிஷயம், தொழில்விஷயம், ஆசாரவிஷயமுதலான பேதங்களும்,
ஐகலியம், கல்வி, கல்லாமை, முதுமை, இளமை, இராச்சிய பரிபா
லமும், அதிகாரம் முதலியவைகளும், எசுமான்சன், வேலகாரர், கு
ருக்கன், சேஷர், பெற்றோர், பிண்கென்னப்பட்ட இப்பேதங்கள்
என்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இயல்பாய் உண்டாயிருக்கின்றன. இ
வ்வித பேதங்களால் தேவ ஆராதனைக்கு, கயாதினத்திற்கு, சீர
சவுக்கியத்திற்கும், புதிப்புக்குத் தடை உண்டாகமாட்டாது. ஆ
னும் இத்தியருடைய சாதிபேதக்கட்டினுமாத் திராய் பூர்விகத்தி
யும் இக்காலத்திலுள் தேசங்கடோறும் இராசாங்க கிங்கசானங்கள்
அறிமுகபடி நடத்துவதற் புத்தங்கலும், இரத்தஞ் சிந்துதல்களும்,
கொலபாதகங்களும், இந்துதேசத்த அராசர்களுடைய ராஜாமப்
புத்தகங்களிலுள் தற்காலத்து அராசர்களாகிய தென்மாத்கர், உலா
த்தாக்காரர், பிராஞ்சுக்காரர், இங்கிலீசுகாரரென்பவர்களின் கியாய
புத்தகங்களிலும் எழுதி இருக்கின்றதென்பது கிறிஸ்தவர்களாகிய உ
ங்களுக்குத் தெரிவாய்த் தெரியும். ஆகையால் நீங்கள் இப்பிரபஞ்
சத்தன் இளவழிப்பாடுகளில் சேவனப்பண்ணிக்கொண்டு வருகிறத ப
ரண்டலத்தின் பராபரனுக்கு மனகோவாயிருக்கின்றது. ஆகையா
ர் சகோதரே இப்பிரவஞ்சு ஆசாரத்தை வலகி நடக்க வகைபா
ருக்கன். அன்றபுஞ் சகோதரே சாத்வேற்றுமை பொய்யென்பதற்
குச் சந்தேகமில்லை. எப்படியெனின் பிரமாவிலுடைய வாயிலிருந்
து பிராமணருள், தோவிலிருந்து சத்திரியரும், இடுப்பிலிருந்து வைசி
டரும், காவிலிருந்து சூத்திரருள் தோன்றினார்களென்று அஞ்ஞானி

களுடைய புராணகாலியங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுவு
மன்றிச் சூத்திரர் மற்ற மூன்றுசாதிகளுக்கு ஊழியகாரராய் இருக்க
வும், பிராமணர் மற்றச்சாதிகளுக்குத் தேவர்களாய் இருக்கவுங் கொ
வியர் கிணைனாய் இருக்கவும், பறையர் எல்லாநிலுள் தீப்பானவர்
களாய் இருக்கவும் வேண்டுமென்று அஞ்ஞானிகள் சொல்வது வீனா
ன கட்டுக்கதையும், வம்புவார்த்தைகளுமாய் இருக்கிறதெயன்றி ஒரு
க்காலும் மெய்யல்ல. ஏனெனில் மனிதரை உண்டாக்கி ஆண்டுநடத்
திக்கொண்டு வருவது பிரமாவல்ல. பராபரனான அவர், காஞ்சுசாதிக
ளையல்ல, ஆன் பெண்ணான இரண்டு சாதிகளையே உண்டாக்கினார்.
மேலும் பிராமணர் மற்றவர்களைப்பார்க்கிலும் உயர்ந்தவர்களும், பரி
சுத்தரானவர்களும், ஆனும் எல்லாமனிசரும் ஒரேவிதமான இர
த்தமுடையவர்களாய்ப் பாலிகளுமாயிருக்கிறார்கள். ஆகையாற் கி
றிஸ்து சபையாரே, சத்தியத்தை அறிந்திருக்கிற நீங்கள் சாதிவேற்
றுமை பாராட்டக் கூடாது. பராபரனாய் உங்களுக்குக் கிட்டமும்
மலையுமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களுக்கென்றி ராமத்தைப்
பார்க்க உங்களுக்குச் சாதிக்குரியதான தோழிப்பெயர்களைக்கொண்
டு இருப்பதினாலுங்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் உண்டாகும். நீங்
கள் இதிலேலெவகத்தாருக்கு ஒப்பானவர்களை அகன்று, சாதிக்கின் பி
தாவென்கிற பிரமாவிலுடைய புத்திரர்களென்றும் நீங்கள் சாட்சி
கொடுக்கிறீர்கள்.

அதுகிற நீங்கள் பாராட்டுகிற சாத்வேற்றுமை துற்குணத்தை
யும் அகத்தையையும், உண்டாக்குமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. எப்
படியெனின் பிராமணர் சத்திரியர்களைப்பார்க்கிலும் சத்திரியர் வை
சிபரைப்பார்க்கிலும், வைசியர் சூத்திரரைப்பார்க்கிலும், சூத்திரர் ப
றையர், காவர், பன்னர் முதலியவர்களைப்பார்க்கிலும் தங்களுமேன்
மைப்படுத்தவதிலுள் அகத்தை, அகக்காரம், அனுமானம், ஆயாச
ம், பொருமை, சண்டைமுதலிய விரோதங்கள் எழும்புகின்றன. அ
ல்லாமலும் ஒரு சாதியார் வேறொரு சாதியாரைத் தொடக்கக் கூடா
து. அவர்களுடைய பாணை சட்டங்களை முதலிய சாமான்னை எடுக்க
க்கூடாது. ஒருவரோடொருவர் விவாகசம்பந்தத்தில் ஏற்பட்டக் கூ
டாது என உங்கள் முன்னோரின் வீனான கட்டின்படி சாதித்து வ
ருகிறீர்கள். பிரியமானவர்களே,

உங்கள்செசகோதரராகிய கிறிஸ்தவர்களில் சிலரையும், அவர்கள்
குடும்பங்களையும், கீசர்களையும், பறைபரென்றும், காவலென்று
த் தாஷினித்து அவர்களுடன் உண்கவுரு, சம்பந்தம்பண்ணவும் வி
ரும்பாமல் உயர்குல கிறிஸ்தவர்களென்றும், இழிகுல கிறிஸ்தவர்க
ளென்றும், பேதஞ்செய்கிற அகங்காரத்திலே நீங்கள் உங்கள் த
லைமும் இரட்சகருமாகிய இயேசுக்கிறிஸ்துவையும் அவருடைய ப
ரிசுத்த சபையையும், பிரிவினைசெய்து அசெரிப்படுத்துவதற்காகாய்
இருக்கிறீர்கள். அத்தத்தச் சாதிக்கின் பெயரைப்பார்க்கும்பொழுது
அவை இடுகுறிப்பெயராயிராமல் உலகத்தில் அவரவர்களுடையவருகி
ற தொழிலுக் காட்டுங் காரணப்பெயராயிருக்கிறபடியிலே பிரா
மணர்முதற் சூத்திரர் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட காங்கு வருணத்தா
ரும், மற்றுற் சாதிகளும் படைப்புக்காலத்தில் உண்டாகாமல் இ
டைபிலே வைத்துக்கொண்டதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. வேத
தாலின் முற்பகுதியிற் கிருட்டிப்பைப் பற்றி வாசித்தால் சாதிபேத
கம் முன்னிருக்கவிலையென்பது கன்றாய் விளங்கும். சகோதராரே!
தேச ஆசாரப்படிக்குச் சாத்வேற்றுமை பார்க்கவேண்டியதென்றும்
உயர் குலத்தோடுணைந்துபுகழ்ச்சி வேண்டுமென்றும் காடித்தெடு
கறீர்களே, உண்மையான கிறிஸ்தவன் கொண்டிருக்கவேண்டியகருத்
து இதுதான்! இது சத்தியத்தை அறியாத அஞ்ஞானிகள் கொள்ளு
கிற எண்ணமாய் இருப்பதுமன்றி உங்களுடைய மாமசத்தின் கி
றைவிலுண்டாகிற உலக நிச்சைகளுக்கும், அதின் ஆடம்பரங்களு
க்கும், யாாடிக்கும் வீண்பேச்சுய் இருக்கின்றது. பிரியமான சினே
கிதரே, சத்தியவேத போதகர்கள் தங்கள் செனன தேசத்தைபுர
தங்கள் அருமையான தாய்த்தகப்பம்மாரையும், இனத்தாரையும் வி
ட்டுக் கப்பலாத்திரையாக இத்தேசத்திற்கு வந்து இங்காட்டுக்கு
டரிய பாஷையையும் கற்று நீங்கள் குணப்படவும், உங்கனில் உண்
டான வேற்றுமைகள் கிவீர்த்தியாகவும், உங்கள் ஆத்தமங்கள் இர
ட்சண்ணிய வழியைக்கண்டடையவும், அவர்கள் பற்பல வருத்தங்க

Digitized by Google

பிறி சங்கிடுத்தார். மேற்சொல்லிய பட்டப் பத்தித்தை அவர்களு
கு முறைபாடி சடங்குசெய்து வந்தார்.

பின்புமகா இராசா மும்பேலவெ அவர்கள் குடி அரமெண்டப
தெருட்டிப்போய், இலாசைச்சங்கத்தார் சமுத்தெய மகா இராசா
அவர்கள் பண்ணவெண்டிய ஒருங்கை சந்திப்பதைப் பண்ணினார்.
சென்ற இரண்டரை மணிப்பலில் முந்தின மகா இராசா அவர்கள்
இவ்விடத்தில் கப்பலேறிப்போகிறார் என்று கேள்விப்பட்டு அர
சாட்சிக்கும், இராசாவத்துக்குமேற்ற உத்தியோகஸ்தர்களும், மற்
றத்தரைமாரும், இ. போதுமான பிரபுக்கும், புத்தசாஸி ம
ண்டப்பத்திப்போய்க் கூடினார்கள்.

அந்தத் குறித்தமணித்திப்பலத்தில் அவரும் இப்பொழுது வந்திரு
கிற மகா இராசா அவர்களும், மேசர், சென்னை, சார், உருவ
பித்து, ஆர்வத்துணர்றும், அரமெண்டப்பத்தில் இருந்து புறப்பட்டு,
முன் கூடியிருந்த சலவையுஞ் சந்தித்து பின்பு எதுபுறமும் பரிச
சார், காவலாளர் முதலானவர்கள் செல்ல, போய், வன். வெகுநீர ப
யமமகா இராசா நோனியேறினார். அவருடனே கூட அவருடை
பமசெய்து, நீதவாகுதியே பிருவத்தையினது மசெய் போகிறார்கள். அ
வர்கள் வெம்பாய்க்குப் போய் அங்கிருந்து கொனியென் அயில்ல
சுந்துக்குக்குப்போவார். பராபரன் அவரை ஆழிவதிப்பாராக.
மேசர் சென்னை, சார், ரெவலுத்து, ஆர்வத்துணர் டைய
பினைத்தார் தாக்கன் கொண்டிருக்குங் கனிசத்துக்குக் குறிப்பான
பின்புட்டாக, வாசன்திட்டுப் ஒரு வெளியித் தட்டைத் தங்க
க்கையில ஏர்த்து வைத்துக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்கிறார்கள்.

கீனம்.

முன்னுரிக்கப்பட்ட தவணைக்குள்ளாகச் சமாதானத்தைச் செய்து
கொண்டக் கூடாமற் போனதால் சேனத்தில் மாங்கி. உகதி. சண்
கைத்துவந்திற்று. அன்னக்கோயிக்குப் பிற்புறமாக வாய்க்கால்வெட்ட
ட ஏற்பட்டிருந்த சை இராசாவக் கூட்டம் ஒன்றை நமகிராசாத்தி
பிச் சேனைகள் சைத்து அவர்களுடைய பலபல ஆபுத வருக்கங்கை
க் கேடுத்து அநேகரைச் சிறைக்காவலும் பிடித்துக்கொண்டார்கள்.
செனக்கற்பித்தானுள் வேலை எப்படியும் தன் மூப்புக்கொண்டு நடந்த
படியும் அவன் உத்தியோகத்தைத் தன்வி அவன் இடத்துக்கு இ
வென் அண்டவரை நிமிக்க சை இராசாவுக்குச் சித்தமாபிற்று.

மடக்கெஸ்கூர்.

இவ்விடத்திற் சிலர் கிறிஸ்துமார்ச்சுத் திக்கு உட்கைதப்பட்ட. தா
வ்அவருகி இராசாத்திபிச் உத்தரப்படி அவர்களிற் சிலரைப்போ
ள ஆகிய. உகதி. குற்றிக் கொடுமார. க் கொன்று போட்டார்கள்.
கல்கித்தார்.

மெலதர் உலில்லியம் பிறித்திற் எப்பவருடைய பென்சாதிவன்
கிலிவற் உலாவப் போகையில் வண்டியில் ஏர்க்கால் அங்குயவது
டைய புடையவியில் பட்டுக் கிழித்துப் போட்டதினால் அகிலுக்கு
மிருத்த கோபமுண்டாய் அவசியோய் அவ்வண்டியுடையித்தான். அ
ட்டொழுது அவ்வண்டியிற் செலுத்தின ஒருத்தனுக்கும் இவ்வுத்கு
ம்வாண்டாய் ஒருவருக்கொருவர் அடித்த அடி அந்த அமையுடைய
செறிப்பவே படத்திலுலே கிறிதுகாள் உபத்திரப்பட்டுப் சை ம
ரித்துவிட்டான்.

சென்னையிட்டினம்.

அரசாட்சியின் உத்தியோகத்திற் செந்த ஒரு துரைமகன் சென்
னையிட்டினப் பன்னிக்கத்திலே ஈஉ. ஊப்பிறந்த பிங்குணச்
சேர்த்து மாமொன்றுக்கு கா. குபாய் அவர்கள் தாபிரபுக்குவா
த்தக்கதான பணத்தொகையையும் முதலக்கி பிடுக்கினார்.

Summary of News.

JAFFNA.—Several persons have died of Cholera during the last two weeks
at Wannarpoone, Cocoville, and Cheavertara.
The Hon. G. C. Talbot, Esq. and Lady, left Jaffna for Manaar last week.
The Rev. G. Matthiuecz, Assistant Wesleyan Missionary is, we understand
about to proceed to Trigonallie, to relieve the Rev. Mr. Kats, who is to vis-
it the coast for the benefit of his health.
OBITUARY.—Died, on the 10th inst. AGNES HENRY (சின்னப்பிச்சு)
wife of Mr. HENRY MARTYN, one of the Editors of this Paper.
COLOMBO.—A Farewell Public Dinner was given to His Excellency, the
right Honorable Sir Alexander James Stewart Mackenzie on Tuesday the 30th
ult. About 100 Gentlemen were present.
The Chief Justice, Sir Anthony Oliphant presided on the occasion. The
Observer remarks:—“It is impossible to describe the enthusiasm with which
some of the toasts were received, and none more so than during the speech of
the Chief Justice in proposing the health of the Governor. Sir Anthony was
repeatedly interrupted by bursts of approbation, whilst giving an outline of His

Excellency's short though most useful administration. The Governor himself
was listened to with the most profound attention, only broken by the raptur-
ous expression of universal admiration as His Excellency laid down the great
moral and religious principles by which he had been actuated in his Govern-
ment, and the only apparent draw-back to the pleasure of the evening was
the deep regret felt by all present that society here would soon be deprived of
such an invaluable member, and Ceylon of its very best Governor.”

Arrival of the New Governor.

(From the Govt. Gazette Extraordinary April 6th.)

Yesterday about ½ past 4 o'clock in the afternoon the Barque *Simon Tay-
lor* anchored in the roads, having on board Lieutenant-General SIR COLIN
CAMPBELL, K C B. His Excellency accompanied by his family and staff, land-
ed at 6 o'clock, under a Salute of 17 guns, and was received on the beach by
the Chief Justice, and the other Judges of the Supreme Court, the members
of the Councils, the Archdeacon, the Civil and Military Servants of Govern-
ment, and the principal Inhabitants—and thence proceeded through a line form-
ed by the Troops in Garrison to the Queen's house.

The members of Council having then assembled, His Excellency produced
Her Majesty's Commission under the Great Seal of the United Kingdom ap-
pointing him Governor and Commander-in-Chief of these Settlements: as also
a Commission under the Great Seal of the high Court of Admiralty appointing
His Excellency to be Vice Admiral in the Settlements aforesaid.

His Excellency attended by the Chief Justice and other Officers of Govern-
ment above mentioned, proceeded to the Esplanade where the Troops of the
Garrison were assembled, and the Commission as Governor and Commander-
in-Chief was publicly read by the Colonial Secretary with the usual ceremonies.

His Excellency then returned to the Queen's house, attended as before, and
in presence of the Councils took the usual Oaths as Governor and Commam-
der-in-Chief, after which the Oaths of Allegiance and office were also adminis-
tered to the Chief Justice.

This day at three o'clock P. M. the Members present of the Executive Coun-
cil took the usual Oaths.

PROCLAMATION.

WHEREAS His Excellency Lieutenant General Sir COLIN CAMPBELL, K. C.
B. hath been appointed by Her Majesty to be Governor and Commander
in Chief in and over the Island of Ceylon and its dependencies, it is THERE-
FORE HEREBY PROCLAIMED that His Excellency Lieutenant General Sir
COLIN CAMPBELL on the day of the date hereof assumed the said Office and
took the Oaths prescribed: And all persons are hereby required to take notice
accordingly.

By His Excellency's Command,

Colombo, the 5th day of April 1841.

P. ANSTRUTHER,
Col. Secretary.

The friends of Major General Sir Robert Arbuthnot have agreed to request
his acceptance of a PIECE OF PLATE with a suitable inscription engraven on
it, as a testimonial of their respect and esteem on the occasion of his departe-
ture from the island.

Mr. Justice CARR took the usual Oaths of Allegiance and Office as Senior
Puisne Judge of the Supreme Court of the Island of Ceylon, Mr. Justice STARK
as second Paine Justice, and the Hon'ble ARTHUR BULLER, Esq. as Queen's
Advocate, on Wednesday the 7th inst.

Departure of the late Governor.—It having been announced that the late
Governor would embark at ½ past 5 o'clock yesterday evening, the members
of the Civil and Military Services, the other Gentlemen, and a large concourse
of the respectable inhabitants of Colombo assembled at the Library.

At the appointed hour the Right Honorable STEWART MACKENZIE, ac-
companied by His Excellency, Sir COLIN CAMPBELL and Major General Sir
ROBERT ARBUTHNOT, left Queen's House, and was escorted by the Gentle-
men present through a line formed by the troops of the garrison to the Wharf
where he embarked, under a salute of 17 guns, in the Governor's boat, and
was rowed to the *Seaforth* which lay in the inner harbour, and immediately
got under steam. He is accompanied by Miss L. Mackenzie and Miss Price,
and will proceed in the *Seaforth*, to Bombay, and thence Overland, to the Ion-
ian Isles.—It was really very affecting to see our late Excellent Governor
bidding adieu to the large number of friends and admirers that crowded down
to shake hands with him as he stood for a few minutes in the boat before it
pushed off; and as he left the wharf there was an attempt to give him a parting
cheer, but the feelings of those around permitted them to utter only a
muffled sound, which was followed by the general response—“God bless him”
Observer, April 8.

MADRAS.—A Gentleman high in the civil service has lately placed 120
native children at one of the Presidency School's, and has supplied funds for
their maintenance to the amount of 600 Rupees per month.

CALCUTTA.—As Mrs. KIRKPATRICK wife of Mr. Wm. KIRKPATRICK
of the Sudder Dewany was riding out in a buggy driven by a young Gentle-
man a relative of the family—the shaft of the buggy struck against a Bargun-
dazo one of the native Police and tore his cloth. This so enraged him and his
companions that they pursued after the buggy and attempted to stop it by force.
A blow from one of the party struck Mrs. Kirkpatrick on the forehead with so
much violence as to occasion her death, after a few days of suffering.

SCINDE.—After the repulse of the troops in the attack on the Kajuck chiefs mentioned in our last and when the force had re-collected,—the Kajuck women appeared with Korans on their heads and cried for quarter, promising that on this being granted the chiefs would come out and make their submission. This arrangement was made about 3 o' clock in the afternoon, but hour after hour passed and the chiefs did not appear. After the Troops had retired to their encampments for the night a report was circulated that the Kajuck chiefs intended to attack the force during the night, in consequence of which the men remained under arms. This was afterwards found to have been a stratagem of the enemy, for during the period of the expected attack the Kajuck chiefs with their families left the fort and escaped to the Hills;—so that when the reinforcement arrived and the force proceeded to the fort, they found nothing to contend with but empty walls.

HERAT.—Major Todd, Political Agent at Herat, who had been obliged to leave in consequence of the advance of the Persian Army, had arrived at Candahar, accompanied by about 12 horsemen.

CHINA.—“The Imperial Minister and High Commissioner having failed to conclude the treaty of peace lately agreed upon with Her Majesty's Plenipotentiary within the allotted period, hostilities were resumed on the 23d of February. A Chinese force employed under cover of a masked and strong field work in blocking up a channel of the river at the back of An-ung-hoy was dislodged, the obstructions effectually cleared away, the guns in battery and deposit amounting to about 80 of various calibre rendered unserviceable and the whole of the military material destroyed.” “On the 25th, the Batteries of the Bocca Tigris were taken by Her Majesty's Forces, and several hundred prisoners were captured.”

“It is stated that the Imperial Commissioner Ke-shen has been degraded by the Emperor for his unauthorized acts in the late negotiations, which his Majesty refuses to ratify, and Lin has been restored to favour and re-appointed to the Government of Canton and six other provinces.”

MADAGASCAR.—Nine of the Christian converts in Madagascar were cruelly speared to death on the 9th of July last by order of the Queen, for their attachment to the Christian faith.

OVERLAND MAIL.—The *Victoria* Steamer with the March overland mail was expected at Bombay early this month.

THE JEWS.—It is believed by many wise and good men that the prophecies of Scripture predict the return of the Jews, who are now scattered in all nations, to Judea, their subsequent conversion to Christianity—and their continued existence in a state of great temporal and spiritual prosperity.—It is also believed that the period of the fulfilment of these predictions is near at hand. It is also believed in connection with the events by which the Jews are to be restored—that the empire of Turkey is to decline, and finally to be “dried up” or lost.

This general belief amongst intelligent Christians, leads them to look with a peculiar interest on the political events at present transpiring in that part of the world as well as upon every movement amongst the Jews themselves.

One remarkable fact is stated concerning the Jews—that their present number, is but little if any, less than what it was in the days of their former prosperity, showing an interposition of providence in this respect as well as in the distinctive character which they have ever preserved, that is peculiar and striking. No other example can be quoted from history—of a people dispersed and trodden upon as they have been, preserving their national characteristics—and their numerical amount as in this instance.—The Jews are, as has been justly said, a “standing miracle.”

Should they be again brought back to their own land and be converted, and raised to their former height of spiritual and temporal condition, the world will begin to realise the truth of Scripture and to feel as they never have before, that the Bible is the word of God. By recent accounts that have fallen under our notice, we learn that the Jews in Palestine, have addressed their brethren abroad inviting them to return to their own land, and that a sympathy in favor of this movement is extensively felt in England and America, and perhaps in other countries also, and it has been urged that Christian nations ought to use their influence to give the Jews possession of the land which once was, and now is rightfully theirs.—Some years ago it was reported, but probably without good foundation, that the Baron Rothschild, who is a Jewish Banker of immense wealth, residing in England, had it in contemplation to use a portion of his property for purchasing Jerusalem for the benefit of his countrymen.—More recently, however, Sir Moses Montefiore, who is also a distinguished Jew residing in England, went as the head of an Embassy under the patronage of the English Government—to use his influence, with the Sultan of Turkey—to obtain protection for his countrymen and such encouragement and favor as the Sultan might be disposed to grant. He was received with great respect and attention, procured a Firman, or proclamation, from the Sultan granting the Jews protection and equal privileges with the other subjects of his Empire. He also visited Jerusalem—and having instituted strict inquiries respecting the various Biblical antiquities—and ascertained the amount of duty which was paid—from these sacred places and villages—he proposed to the Viceroy of Egypt, who had usurped dominion over Syria—to pay this revenue himself for the privilege of colonizing those places with the children of Israel.”

Since then—the Government of the country has reverted to the Sultan of Turkey—and it may be expected that the wishes of Sir Moses will be more fully realized under these auspices.

In this connection it will be interesting to quote an extract from a letter of the Rev. Mr. Goodell, Missionary at Constantinople—describing the state of feeling amongst the Jews in that capital. It may not be known to all our readers, that the Jews reject Christ, as the Messiah, or Saviour, and expect one will hereafter come, as their deliverer.

“There is at present some stir among the Jews of this capital. The rabbies had led them to expect that, according to their books, the Messiah must absolutely appear sometime during the present year (1840.) But several months of their year have already gone, and still there are no signs of his coming. A learned rabbi, who assisted Mr. Schaffner in his translation of the Scriptures, occasionally visits me, and almost the first—sometimes the very first question I always ask him, as he enters the door, is, “Has he come?”—“Not yet,” has always been his reply till his last visit a few days ago, when, laying his hand on his heart, he said in a low and solemn tone, “If you ask me, I say he has come; and if you will show me a safe passage I will bring you ten thousand Jews to-morrow who will make the same confession.”

CIRCULAR

Of a project for the erection of Palestine into an Independent State.
A Circular with the above title has just been issued in England calling on Christians of all sects and denominations, to convene public or private meetings throughout Christendom for the purpose of requesting through the respective sovereigns or Governments—“that the Sublime Porte would grant the cession of Palestine or that portion of Syria commonly denominated ‘The Holy Land’ to all Christians, to be erected under the auspices of the Christian Princes of Europe and Asia, into an independent Christian territory, possessing self government, and subjected to such Princes as the Christian nations may agree to, and with full and unanimous assent confirm in his regal authority.”

“The Economy of Human Life.”

In two Parts, stitched together.

A few copies of the above work are for sale at Mr. F. C. GRENIER's, Jaffna.

Price 1s. 6d. each.

All applications to be addressed post-paid with reference as to payment; otherwise they cannot meet with attention.

April 12, 1841.

Acknowledgement of money received from Subscribers and Agents of the Morning Star.

		£	s.	d.
February.	S. Sathasevan, 3 Months' Sub.	1	0	
“	Mr. F. C. Grenier 3 Nos. sold	0	6	
“	P. Canjemanaden by C. Elliott Esq.	1	0	0
“	Rev. W. Oakley, by Rev. F. W. Taylor	2	0	0
March	J. Poovagasingam	7	6	
“	C. A. Goodrich	1	11	6
“	S. Tambia pully	7	6	
“	Rev. T. Brotherton by Rev. G. H. Apthorp	2	8	0
“	J. Woodhull	1	1	0
“	Mr. F. C. Grenier	0	10	0
“	P. Canjemanaden £1: April £1.	2	0	0
“	Rev. W. Oakley, by Rev. F. W. Taylor	0	12	0

அட்டவணை.—CONTENTS.

	புறம.		பக்கம்
தந்த தெசு சரித்திரம்	65	Brief Historical view of India	65
கட எம்பவர்க்கு செய்திரப		Abridgement of Good's Book of Nature	67
ஞ்சு தால்	66	Dialogue—Physical Science	68
அண்ட சாத்திரச்சம்பாஷனை	68	Answer to the question on Nydatham	70
கைட தத்திரகு மதமொழி	70	Brief notice of Koomarra Gooroparra Tampedan	71
பஞ்ச தத்திரக் கதை	71	Pancha Tantra Katei	71
ஒருவமை	72	A Parable	72
சாதி வெற்றமையைப் பற்றி	73	Renunciation of Caste	73
புதினச் சங்கதி	74	Summary of News	75